

Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego

Wydział Nauk o Bezpieczeństwie

Recenzja dorobku naukowego habilitanta

dr Tomasza Safjańskiego

Podstawa prawna recenzji

Podstawą prawną niniejszej recenzji jest Uchwała Senatu Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej nr 44/2020/2021 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w Akademii WSB, jak również Uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Akademii WSB nr 18/22022/2023 z dnia 17 kwietnia 2023 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Tomaszowi Safjańskiemu w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie oraz ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668 z późn. zmianami).

Poniższa recenzja opiera się na kryteriach określonych w materii ustawowej w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego i obejmuje trzy elementy składające się na dorobek Habilitanta, to jest główne osiągnięcie naukowe będące przedmiotem postępowania habilitacyjnego, pozostałe osiągnięcia naukowe, a także dorobek dydaktyczny, organizacyjny oraz ekspercki.

Z załączonej dokumentacji przedłożonej Komisji wynika, że jest to pierwsze postępowanie habilitacyjne Kandydata, co oznacza, że nie ubiegał się on wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Wykształcenie i kariera zawodowa Habilitanta

Pan dr Tomasz Szafraniec uzyskał w 1998 r. licencjat na kierunku administracja w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie przedkładając pracę dyplomową *Organizacja i funkcjonowanie policji politycznej na terenie m. st. Warszawy w latach 1919-1939* napisaną pod kierunkiem dr Zbigniewa Siemaka. Tytuł magistra administracji uzyskał w 2000 r. na Wydziale Zarządzania i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie po przedłożeniu i obronie pracy *Działania operacyjne Policji* napisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Stanisława Pikulskiego a następnie tytuł magistra prawa w 2003 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie po przedłożeniu i obronie pracy *Kradzież z włamaniem w aspekcie prawnym i kryminalistycznym* napisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Stanisława Pikulskiego. Kolejnym etapem w rozwoju naukowym Habilitanta było otrzymanie stopnia doktora nauk prawnych w dyscyplinie kryminalistyka w 2012 r. nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego w następstwie publicznej obrony rozprawy doktorskiej *Skuteczność Europolu w zakresie działań operacyjnych*. Promotorami w przewodzie doktorskim byli prof. dr hab. Ewa Gruza oraz prof. dr hab. Zbigniew Lasocik a recenzentami prof. dr hab. Karol Sławik i prof. dr hab. Małgorzata Król-Bogomilska.

Kwantytatywna oraz formalna ocena dorobku naukowego Habilitanta.

Przedstawiony do oceny dorobek naukowy przedstawia się następująco: Habilitant opublikował cztery monografie naukowe (w tym jedną jeszcze przed doktoratem) i jest współautorem czterech kolejnych monografii, jak również współautorem jednego komentarza do ustawy. Pan dr Tomasz Szafraniec jest również autorem czterdziestu rozdziałów w pracach zbiorowych (w tym trzech jeszcze przed doktoratem) oraz współautorem kolejnych trzydziestu pięciu rozdziałów w monografiach, a także autorem znaczącej liczby pięćdziesięciu czterech artykułów naukowych (w tym aż osiemnastu opublikowanych przed doktoratem) i współautorem kolejnych dwudziestu dwóch artykułów (w tym dwunastu przed doktoratem). Współtworzył również sześć raportów z prac badawczych. Habilitant wykazuje również znaczącą aktywność w redagowaniu prac naukowych, bowiem pod jego redakcją powstało osiem monografii. Pozostała aktywność naukowa Habilitanta dotyczy czynnego

udziału w konferencjach naukowych w liczbie dwudziestu siedmiu (w tym trzech przed doktoratem), dwunastokrotnego członkostwa w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji, pięciokrotnego udziału w zespołach badawczych (w tym jednego przed doktoratem), członkostwa w sześciu towarzystwach naukowych, członkostwa w zespole redakcyjnym czasopisma naukowego, czterokrotnego udziału w programach europejskich (w tym udziału w jednym programie jeszcze przed doktoratem). Jeśli chodzi o aktywność recenzencką Habilitanta, to składają się na nią dwie recenzje prac naukowych oraz udział w zespole oceniającym wnioski o sfinansowanie badań. Dane naukometryczne Habilitanta przedstawiają się następująco: impact factor wynosi 1,601, liczba cytowań publikacji wnioskodawcy wynosi 119, natomiast indeks Hirscha ma wartość 63, co należy uznać za parametry wysoce wystarczające dla przewodu habilitacyjnego, choć przecież to nie wskaźniki ilościowe powinny decydować o wartości opublikowanych prac naukowych.

Przedmiotowy zakres problematyki badawczej publikacji Habilitanta dotyczy obszaru bezpieczeństwa wewnętrznego, w tym przede wszystkim zagadnień przestępczości zorganizowanej i jej zwalczania oraz przeciwdziałania zagrożeniu terroryzmem, a także działań policyjnych oraz międzynarodowej współpracy policyjnej. Wybór problematyki badawczej jest w pełni zgodny z obranym przez Habilitanta kierunkiem drogi rozwoju zawodowego. Jeśli natomiast chodzi o stosowane przez Habilitanta metody badawcze, to dominuje w jego pracy metoda *desk research*, analiza instytucjonalno-prawna, oraz metoda sondażu diagnostycznego, choć Habilitant stosuje w opisie swych metod zróżnicowane nieraz określenia.

Należy podkreślić, że kryteria demarkacji dyscyplin naukowych składają się z kryterium przedmiotowego oraz kryterium metodologicznego. W przypadku nauk o bezpieczeństwie nie istnieją żadne kryteria metodologiczne, które wyznaczałyby dyscyplinę, w której się poruszamy. W badaniach z zakresu nauk o bezpieczeństwie stosuje się bowiem metody i techniki badawcze właściwe dla całego spektrum nauk społecznych, nauk prawnych oraz w pewnym zakresie problemowych także innych nauk, jak np. w kwestiach z zakresu inżynierii bezpieczeństwa. Trzeba się zatem zgodzić ze stwierdzeniem, że w naukach o bezpieczeństwie stosuje się metodologię pluralistyczną, co lapidarnie rzecz ujmując można by określić jako zgodne z postulatami wczesnego Feyerabenda¹. Nie ma zatem najmniejszej wątpliwości, że pod względem formalnym dorobek Habilitanta zawiera się w obszarze nauk o

¹ P.K. Feyerabend, *Przeciw metodzie*, Wrocław 1996.

bezpieczeństwie oraz, że pod względem ilościowym spełnia on kryteria wymagane dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Ocena merytoryczna głównego osiągnięcia naukowego Habilitanta

Główną osiągnięciem naukowym Habilitanta, jest rozprawa którą przedłożył do oceny, w postaci książki *Tak zwany Interpol – studium uwarunkowań skuteczności zwalczania przestępczości transgranicznej i terroryzmu w ramach globalnej współpracy policyjnej*, którą opublikował w roku bieżącym w wydawnictwie Difin, które jest bez wątpienia wiodącym obecnie w zakresie nauk o bezpieczeństwie. Jedyne zastrzeżenie można mieć do tytułu pracy a właściwie do jego początkowego fragmentu, bowiem określenie „tak zwany” wydaje się niefortunne, niewykluczone, że Habilitant mógł się zasugerować i niepotrzebnie wzorować na tytule pracy jednego ze swych recenzentów².

Trzeba zauważyć, że dotychczas ukazała się w Polsce tylko jedna monografia poświęcona Interpolowi, będąca zresztą tłumaczeniem pracy anglosaskiej oraz praca dwóch autorek z Uniwersytetu Szczecińskiego częściowo tylko dotycząca Interpolu³ a w odległej już dość przeszłości także popularnonaukowa praca H. Kurty⁴. Bez wątpienia zatem inicjatywa Habilitanta wykazuje walory nowatorstwa wypełniając lukę w rodzimej literaturze naukowej, co należy uznać za osiągnięcie niezwykle cenne i ważne dla polskiej nauki. Pomimo, że światowa literatura dotycząca Interpolu wydaje się dość obszerna, to jednak szereg publikacji pochodzi z dawnych już lat, obecne usytuowanie rozprawy Habilitanta pozwala na sformułowanie wniosku że jego praca po pierwsze mieści się w głównym nurcie nauki europejskiej oraz amerykańskiej w tym obszarze problemowym, po drugie jak najbardziej konweniuje z aktualnymi trendami badawczymi, po trzecie wypełnia lukę w nauce rodzimej⁵. Książka jest pierwszym na świecie opracowaniem poświęconym uwarunkowaniom skuteczności zwalczania zagrożeń transgranicznych w ramach globalnej współpracy policyjnej. Niewątpliwą zaletą książki jest multidyscyplinarne i interdyscyplinarne

² Por. W. Zubrzycki, *Tak zwany terroryzm*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2017.

³ Zob. J. Dajczman, *Interpol*, Dom Wydawniczy Bellona, Warszawa 2005 oraz I. Gawłowicz, M.A. Wasilewska, *Międzynarodowa współpraca w walce z przestępczością (międzynarodowe trybunały karne, Interpol)*, Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2007.

⁴ H. Kurta, *Wszystko o... Interpol*, KAW Warszawa 1976.

⁵ Por. np. M.R. Silvestre J., *The Legal Foundations of Interpol*, Bloomsbury 2022; K. Bersetova-Gadilia, N. Pkhikidze, *Legal ways of rescuing from Interpol*, Lap Lambert Academic Publishing 2022; M.E. Rose, *Interpol Confidential*, Silverwood Books 2016; N. Daeid, M. Houck, *Interpol's Forensic Science Review*, Taylor & Francis 2010; F. Bressler, *Interpol*, Sinclair-Stevenson Ltd 1992; M. Fooner, *Interpol*, Springer-Verlag, New York Inc. 1989; L. Greilsamer, *Interpol, le siège du soupçon*, Editions A. Moreau 1986.

przedstawienie uwarunkowań skuteczności globalnej współpracy policyjnej w przeciwdziałaniu przestępczości transgranicznej i terroryzmu. Podejście badawcze autora ma charakter multidyscyplinarny i syntetyczny, łączy on bowiem w sposób nader udany wiedzę z obszarów nauk o bezpieczeństwie, prawa międzynarodowego, kryminalistyki, ekonomii oraz politologii. W rozprawie dokonuje kompleksowej i wieloaspektowej oceny skuteczności zwalczania transgranicznej przestępczości zorganizowanej oraz terroryzmu w multilateralnym systemie współpracy. W sposób świadczący o osiągnięciu dojrzałości warsztatu badawczego i w pełni adekwatny do stawianych celów badań, stosuje zarówno ilościowe, jak i jakościowe metody badawcze. Istotnym dokonaniem Habilitanta jest wyeksplikowanie postulatu reformy działalności operacyjnej Interpolu. Jego koncepcja opracowana jest w sposób dogłębnie przemyślany przy wzięciu pod uwagę rozwiązań przyjętych i wypracowywanych współcześnie w RP.

Rozprawa jest dziełem obszernym o imponującej liczbie 503 stron, w dodatku należy zważyć na powiększony format publikacji odbiegający od standardowo przyjętego przez wydawcę. Praca składa się ze wstępu, siedmiu rozdziałów tematycznych oraz zakończenia, w którym Habilitant zawarł wnioski i swe końcowe przemyślenia. W rozdziale pierwszym autor omawia specyfikę zwalczania zagrożeń dla bezpieczeństwa związanych z przestępczością i terroryzmem precyzyjnie zarysowując Interpolu, precyzyjnie przedstawiając systematykę i funkcje działań operacyjnych. Następny rozdział poświęcony jest uwarunkowaniom skutecznego rozpoznawania i wykrywania przez Interpol zagrożeń związanych z przestępczością i terroryzmem, gdzie autor z jednej strony wskazuje bariery i słabości a z drugiej źródła skuteczności działań operacyjnych. Kolejny, trzeci rozdział zawiera obszerną analizę potencjału operacyjnego Interpolu do podejmowania działań w sferze bezpieczeństwa. Czwarty rozdział odnosi się do zakresu wykorzystania potencjału operacyjnego Interpolu w sferze bezpieczeństwa przez polskie służby a piąty dotyczy uwarunkowań politycznych podejmowania przez Interpol działań w sferze bezpieczeństwa. Najbardziej obszerny rozdział szósty prezentuje uwarunkowania prawne do prowadzenia działań w sferze bezpieczeństwa przez Interpol a zamykający książkę rozdział siódmy zawiera analizę i wnioski z przeprowadzonych badań empirycznych. Całości książki dopełniają załączniki zawierające kwestionariusze zastosowane w badaniach, wykaz zastosowanych w pracy skrótów oraz obszerna, licząca bowiem aż trzydzieści dziewięć stron bibliografia podzielona została w sposób poprawny na odrębne działy: źródła prawne, opracowania, artykuły, dokumenty i inne materiały, netografia. Liczba i charakter wskazanych w bibliografii źródeł są właściwe i pełne. Wydaje się jedynie, że Habilitant niefortunnie użył określenia „opracowania” zamiast

pojęcia „monografie”. Struktura pracy i kolejność prezentowanych wątków tematycznych jest właściwa, spójna i logicznie skonstruowana. Jedyne zakończenie o objętości połowy strony budzi wątpliwość dlaczego zostało zredagowane tak lapidarnie (s. 451). Język i styl narracji nie budzą najmniejszych zastrzeżeń, są absolutnie poprawne i właściwe. Wszelkie przypisy opracowane zostały w sposób prawidłowy i rzetelny.

Autor sformułował cel poznawczy swych badań jako zidentyfikowanie uwarunkowań skuteczności działań operacyjnych podejmowanych przez Interpol w sferze bezpieczeństwa rozumianej jako zdolność przeprowadzania właściwych przedsięwzięć w zakresie rozpoznawania i wykrywania zagrożeń związanych z przestępczością oraz terroryzmem i zapobiegania im (s. 18) a jako cel użyteczny wskazał opracowanie postulatów optymalizacji potencjału operacyjnego Interpolu do zwalczania przestępczości transgranicznej (s. 18-19) a w dalszej części wskazał szczegółowe cele badań (s. 19). Następnie sformułował główny problem badawczy w formie pytania o to w jaki sposób można usprawnić potencjał operacyjny Interpolu – rozumiany jako jego materialne i niematerialne środki działania oraz określone atrybuty prawne – w celu zwiększenia skuteczności rozpoznawania i wykrywania przestępczości transgranicznej i terroryzmu oraz zapobiegania im. Habilitant stwierdza dalej, iż osiągnięcie głównego celu badawczego wymagało podjęcia teoretycznej i empirycznej eksploracji wielu hipotez badawczych i udzielenia odpowiedzi na wiele pytań szczegółowych, których sformułował w sumie siedemnaście (s.19-20). Następnie sformułował tylko jedną hipotezę badawczą pisząc, że skoro zasadniczym uwarunkowaniem skutecznego rozpoznawania i wykrywania przestępczości transgranicznej i terroryzmu oraz zapobiegania im, jest prawidłowe przetwarzanie w ramach Interpolu odpowiednich informacji kryminalnych oraz danych kryminalistycznych to w konsekwencji nie jest możliwe skuteczne zwalczanie terroryzmu w oparciu o działania operacyjne podejmowane na płaszczyźnie Interpolu. Habilitant szczegółowo, wyczerpująco i poprawnie przedstawił metody badawcze zastosowane w pracy oraz dobór próby badawczej (s. 20-27). Ocena procesu badawczego oraz wniosków z przeprowadzonych badań pozwala na konstatację, że Habilitant zrealizował cel swoich badań i rozwiązał w sposób prawidłowy i twórczy główny problem badawczy.

Ocena merytoryczna pozostałego dorobku naukowego Habilitanta

Poza przedłożoną rozprawą, Habilitant opublikował również dwie monografie, z których jedna to *Przeciwdziałanie w przedsiębiorstwie zagrożeniom związanym z przestępczością oraz nieuczciwą konkurencją - aspekty prawne i praktyczne* a druga to *Działania operacyjne Europolu*⁶. Są to prace z zakresu bezpieczeństwa wewnętrznego, dotyczą kwestii międzynarodowej współpracy policyjnej, działań Europolu oraz przestępczości gospodarczej. Autor wykazał się ogromną wiedzą i erudycją, publikując monografie ważne i, co warto podkreślić, nader przydatne także do celów dydaktycznych na kierunkach związanych z bezpieczeństwem, zwłaszcza jeśli chodzi o monografię poświęconą Europolowi. To szczególnie ważna i wartościowa praca skoncentrowana wokół problematyki głównych działań Europolu, ze szczególnym uwzględnieniem działań operacyjnych. W książce przedstawione zostały aspekty prawne, strategiczne, organizacyjne oraz taktyczne stanowiące o potencjale operacyjnym Europolu w sposób nader uporządkowany i konfrontujący rozwiązania teoretyczno-prawne z praktyką policyjną. Co istotne Autor szeroko rozważa zdolność Europolu do udzielania faktycznego wsparcia operacyjnego państwom członkowskim w zwalczaniu międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. Należy uznać, że ta znakomicie napisana pozycja jest w dorobku Habilitanta niemal równoważna głównemu osiągnięciu badawczemu.

Poza tym, Habilitant był współautorem czterech monografii poświęconych problematyce wywiadowczej, analitycznej, szpiegostwu gospodarczemu a także nader aktualnemu zagrożeniu, jakim jest przestępczość narkotykowa w nowym aspekcie tzw. dopalaczy⁷. Jest również redaktorem ośmiu prac zbiorowych, z których dwie dotyczą działań kontrwykrywczych, dwie ogólnych problemów bezpieczeństwa a pozostałe przestępczości narkotykowej, przestępczości gospodarczej, nielegalnej imigracji oraz zjawiska handlu ludźmi⁸.

⁶ T. Safjański, *Przeciwdziałanie w przedsiębiorstwie zagrożeniom związanym z przestępczością oraz nieuczciwą konkurencją - aspekty prawne i praktyczne*, Centrum Profilaktyki Biznesu VISNA, Warszawa 2017 oraz T. Safjański, *Działania operacyjne Europolu*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, Szczytno 2013.

⁷ Zob. P. Herman, P. Łabuz, T. Safjański, *Wywiad i analityka w biznesie. Prawne i praktyczne aspekty biznesowej analizy wywiadowczej*, Difin, Warszawa 2023; J. Kudła, P. Łabuz, T. Safjański, *Czynności operacyjno-rozpoznawcze polskich służb ochrony prawa w prawie krajowym i międzynarodowym*, Difin Warszawa 2022; P. Herman, P. Łabuz, T. Safjański, *Ochrona przedsiębiorstwa przed szpiegostwem gospodarczym. Prawne i praktyczne aspekty zapewnienia bezpieczeństwa aktywów przedsiębiorcy*, Difin Warszawa 2021; M. Jędrzejko, Cz. Cekiera, J. Koziński, B. Rosik, T. Safjański, T. Zagajewski, T. Zagajewski, *Narkotyki i dopalacze. Zjawisko-zagrożenia-rozpoznawanie zachowań – profilaktyka – pierwsza pomoc*, ASPRA JR, Warszawa-Łódź 2016.

⁸ Zob. P. Chlebowicz, P. Łabuz, T. Safjański (red.), *Antykryminalistyka. Taktyka i technika działań kontrwykrywczych*, Difin Warszawa 2022.

Rozdziały w monografiach, których Habilitant był autorem oraz rozdziały, które współtworzył z innymi autorami, dają łączną liczbę siedemdziesięciu dwóch tekstów. Znakomita większość, bo aż czterdzieści poświęconych jest różnym formom przestępczości zorganizowanej oraz różnorodnym inicjatywom i formom współpracy międzynarodowej w zakresie jej zwalczania, jedenaście rozdziałów dotyczy szpiegostwa gospodarczego i bezpieczeństwa biznesu, sześć tekstów poświęconych jest różnym działaniom policyjnym, pięć odnosi się do problematyki działań kontrwykrywczych a cztery dotyczą Interpolu i również cztery poświęcono problematyce funkcjonowania Interpolu, natomiast pozostałe dwa teksty odnoszą się do kwestii przeciwdziałania terroryzmowi.

Zbiór artykułów naukowych opracowanych przez Habilitanta w toku wieloletniej pracy badawczej jest obszerny. Dominuje w nich problematyka Interpolu podjęta w siedemnastu artykułach oraz problematyka Europolu, która autor podjął w trzynastu artykułach, pozostałych kilkanaście artykułów poświęconych jest różnym kwestiom działań policyjnych w Polsce i na świecie, zwalczaniu transnarodowej przestępczości zorganizowanej oraz działaniom kontrwykrywczym. Również w tym obszarze aktywności naukowej Habilitanta widoczna jest konsekwencja i specjalizacja w kilku wybranych obszarach tematycznych, zresztą ściśle związanych z jego pracą zawodową. Wszystko to świadczy o szybkim osiągnięciu dojrzałego warsztatu badawczego dającego Habilitantowi status wybitnego specjalisty w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz zwalczaniu przestępczości zorganizowanej.

Podsumowując tę część oceny, trzeba zauważyć, że Habilitant wykazuje konsekwencję w wyborze problemów badawczych a w swych badaniach w sposób umiętny i harmonijny wykorzystuje zarówno wiedzę teoretyczną, jak i wiedzę płynącą z własnych, praktycznych doświadczeń zawodowych. Głównym obszarem problemowym podejmowanym przez Habilitanta w monografiach pozostaje międzynarodowa współpraca policyjna w zakresie zwalczania najpoważniejszych rodzajów przestępczości zorganizowanej. Habilitant wypracował sobie status uznanego i cenionego specjalisty w wybranych przez siebie i rozwijanych obszarach problemowych swoich badań naukowych.

Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i eksperckich Habilitanta

Habilitant ma znaczące, kilkunastoletnie już doświadczenie zawodowe w dydaktyce szkoły wyżej, bowiem pracę dydaktyczną podjął już w 2009 r. w Instytucie Nauk Społecznych Wydziału Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Administracji Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie prowadząc do 2012 r. zajęcia dla policyjnej kadry kierowniczej Policji z zakresu kierowania jednostką Policji. Następnie, w latach 2013-2014 wykładał w Wyższej Szkole Handlowej w Rađomiu na kierunku „Bezpieczeństwo wewnętrzne” a w 2015 r. na Uniwersytecie Warszawskim prowadził zajęcia na studiach podyplomowych „Bezpieczeństwo Wewnętrzne w Unii Europejskiej” na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz na studiach podyplomowych „Kryminologiczne, wiktymologiczne i społeczno-kulturowe aspekty migracji i handlu ludźmi” zorganizowanych przez Ośrodek Badań Handlu Ludźmi Uniwersytetu Warszawskiego. Z kolei w latach 2013-2017 prowadził zajęcia na studiach I i II stopnia na kierunku „Bezpieczeństwo” w rzeszowskiej Wyższej Szkole Prawa i Administracji. Podejmowanie zadań dydaktycznych w różnych ośrodkach akademickich kraju i na różnorodnych studiach, choć zawsze z zakresu bezpieczeństwa, niewątpliwie przyczyniło się do rozwoju u Habilitanta biegłości jako dydaktyka.

Jego dorobek ekspercki jest nieco skromniejszy, niemniej jednak Habilitant ma pewne dokonania także w tym zakresie. W latach 2011-2012 w Uczelni Łazarskiego w Warszawie działał jako ekspert w projekcie badawczym a w latach 2021-2022 jako ekspert w projekcie międzynarodowym w Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Oprócz tego opracował dwie recenzje prac naukowych.

Poza pracą badawczą i dydaktyczną Habilitant wykonywał służbę policyjną poczynając od 1994 r., kiedy został przyjęty w szeregi tej formacji, a już po czterech latach służby uzyskał pierwszy stopień oficerski zostając w 1998 r. podkomisarzem. Pełniąc służbę w Warszawie wyspecjalizował się w sprawach kryminalnych oraz działalności operacyjno-rozpoznawczej. Jako funkcjonariusz zwalczający przestępczość zorganizowaną w 2002 r. został specjalistą Centralnego Biura Śledczego a następnie przeszedł kolejny szczebel kariery podejmując zadanie w zakresie tworzenia koncepcji strategicznych działań Policji. W konsekwencji został w 2005 r. naczelnikiem Wydziału Współpracy Europejskiej i Międzynarodowej Biuro Międzynarodowej Współpracy Policji w Komendzie Głównej Policji a w roku 2006 objął stanowisko naczelnika Wydziału Rozwoju Międzynarodowej Współpracy Policji Gabinetu Komendanta Głównego Policji. Kolejna funkcja kierownicza związana była z Biurem Wywiadu Kryminalnego Komendy Głównej Policji, gdzie objął

stanowisko wicedyrektora w latach 2006-2007, a po niej nastąpiła służba w Biurze Spraw Wewnętrznych a następnie w latach 2008-2009 oddelegowanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, gdzie w Departamencie Bezpieczeństwa Publicznego MSWiA pełnił funkcje kierownicze. W 2012 r. służba w Biurze Logistyki Policji KGP aż wreszcie objęcie funkcji Pełnomocnika Komendanta Głównego Policji ds. organizacji i funkcjonowania Muzeum Policji. W roku 2013 r. Habilitant przeszedł na emeryturę policyjną w stopniu młodszego inspektora.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę przedstawioną wyżej ocenę osiągnięcia naukowego w postaci monografii zatytułowanej *Tak zwany Interpol – studium uwarunkowań skuteczności zwalczania przestępczości transgranicznej i terroryzmu w ramach globalnej współpracy policyjnej* jak również ocenę pozostałego dorobku naukowego w postaci opublikowanych monografii, rozdziałów w monografiach i pracach zbiorowych oraz artykułów naukowych, a także zważywszy całokształt osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych kandydata, stwierdzam, że Habilitant bez wątplenia spełnia wymagania stawiane osobom kandydującym do uzyskania stopnia naukowego doktora, habilitowanego w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie, określonych w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz.1668 z późn. zmianami). W związku z powyższym wnoszę do Komisji Habilitacyjnej o przeprowadzenie dalszego etapu postępowania habilitacyjnego dr Tomasza Safjańskiego oraz rekomenduję Radzie Dyscypliny Naukowej Nauki o Bezpieczeństwie Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej podjęcie uchwały o nadaniu doktorowi Tomaszowi Safjańskiemu stopnia doktora habilitowanego, w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Robert Borkowski